No. 81. 1843

VLISSINGSCHE COURANT.

Vrijdag 7 Julij.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2.50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elke regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

Voorschriften bij het verleenen van plaatselijken onderstand, aan Diaconiën of Kerkelijke Armbesturen.

N°. 65 van het Provinciaal Blad van Zuid-Holland dezes jaars, behelst eene beschikking van het gewestelijk bestuur, houdende « algemeene voorschriften, welke in acht genomen dienen te worden, bij de aanvragen van Diaconien of Armbesturen, om subsidie uit de plaatselijke « kassen."

Het geven dezer voorschriften is zijn oorsprong schuldig, aan de *behandeling* van de zaak eens plaatselijk bestuurs, dat zich tot Z. M. den Koning heeft gewend, « wegens « de voor deszelfs geldmiddelen voortvloeijende bezwaren, « uit de allengs toenemende aanvragen der Diaconien en « kerkelijke Armbesturen, om plaatselijken onderstand;" uit welke zaak-behandeling dan ook zoude zijn gebleken, dat de meeste der onder het rekwestrerende plaatselijk bestuur onderhoorige Diaconien, zich inderdaad er op toeleggen, het bedrag van den onderstand, tot last der burgerlijke gemeente, van jaar tot jaar, op te drijven; zoodat Z. M. op bevind van zaken heeft goedgevonden, aan het gemelde bestuur, in substantie, te kennen te geven:

Dat er geene verordeningen bestaan, volgens welke het burgerlijk bestuur gehouden is, om, *zonder eenige beperking*, aan de te ver gedrevene eisschen der kerkelijke armbesturen te moeten toegeven;

Dat het bevredigen van zulke eisschen, tegen den geest en letter der plaatselijke reglementen, en die der bestaande provinciale armen-verordeningen, aandruischt;

Dat, bij het verleenen van onderstand, op de regering der burgerlijke gemeente de verpligting berust, op volstrekte behoefte te letten, en om geen hooger onderstand te verleenen, dan deze behoefte vereischt; terwijl zonder het wezenlijk bestaan derzelve, iedere gevorderde gelijkstelling van plaatselijke toelage, van het *eene* met het *andere* kerkelijk armbestuur, buiten aanmerking blijft;

Dat met inachtneming der bovenstaande bepalingen, het de taak der plaatselijke besturen is, van de gesubsidieerde armbesturen strenge rekenschap te vorderen;

Dat door de behoorlijke en gepaste kwijting dezer taak, het maken van schulden door de armbesturen wordt voorgekomen, en spaarzaam en ordelijk beheer bij dezelve bevorderd;

Dat de burgerlijke besturen zich door hoegenaamd geene consideratien moeten laten overreden, hunne fondsen beschikbaar te stellen *tot dekking van afwykingen door de armbesturen, van de ter dezer zake, zoo hoogstnoodzakelyke spaarzaamheid;*

Dat, bij het te werk gaan met menschkundig beleid en de noodige kracht ten einde de subsidien der Armbesturen de belangen der burgerlijke gemeente ongekwetst laten, de bezwaren die voor als nog niet geheel kunnen worden opgeruimd, van minder belang zullen zijn: aangemerkt de ondervinding heeft geleerd, dat wanneer de plaatselijke besturen, met vastheid en welberadenheid, te werk gaan, de Diaconien hare collecten en inschrijvingen vermeerderen, en door die middelen, in hunne behoeften voorzien;

Dat ook de plaatselijke besturen met vrucht kunnen werkzaam zijn, om de godsdienstige liefdadigheid op te wekken.

Alle welke voorschriften, door het prov. blad, ter kennisse zijn gebragt van alle stedelijke en plaatselijke besturen binnen de provincie, behalve het laatste gedeelte der beschikking, waarvoor enz. staat, en niet openbaar is gemaakt.

Zonder den eerbied uit het oog te verliezen, welke de ministeriele waardigheid inboezemt, mogen wij echter niet onopgemerkt laten, dat de onderwerpelijke voorschriften, onmiddelijk door Z. M. den Koning, moesten zijn gegeven. De zaak van het rekwestrerende armbestuur was eenmaal tot Zijne Hooge cognietie gebragt; die te gevolge moesten beslissing, en alle de algemeene regelen van bestuur uit dezelve voortvloeijende, door het koninklijke gezag, en niet bij wijze van ministeriele kennisgeving, worden openbaar gemaakt, om meer invloed te wekken, ingang te banen; door dien vorm wierd ieder belanghebbende in de gelegenheid gesteld, 's Konings wil en de beschrijving zijner bedoelingen, klaar en duidelijk te leeren kennen; Z. M. de Koning decreteert, de Minister teekent; zoo blijven de zaken in haar grondwettelijk verband; hij die verband en orde van anderen verlangt, geve vaak van zijne liefde tot dezelve, het eerste voorbeeld!

In de redactie der beschikking komt ons de afzondering van burgerlijke gemeente en kerkelijk armbestuur, te veel en te scherp voor; er staat geen zoo stevige scheidsmuur tusschen beide; het zoogenaamde burgerlijk en kerkelijk armbestuur staan onder eene en dezelfde wetgeving, beider fondsen zijn tot « openbare onderstand" verklaard; de burgerlijke gemeente is de *man*, de kerkelijke gemeente de *vrouw*; de man is der vrouw hulp en bijstand, *daarentegen de vrouw haren man gehoorzaamheid verschuldigd*; de drijfvederen van het kerkelijke armbestuur waren van oudsher, broedermin en weldadigheid; de kerkelijke weldadigheid hangt, minder als de burgerlijke, van noodzakelijkheid, ook van pligtmatigheid af: hetgeen de kerk vrijwillig verrigt, kan de burgerlijke regering achterwege laten; het behoeft dus geen betoog, dat het kerkelijk armbestuur aanspraak op bescheidenheid, zachtzinnigheid en eerbied heeft, en dat, jegens de *belanglooze voorstanding* van dat bestuur, den toon der beleef en gematigdheid, behoort in acht genomen te worden.

Het baart overigens bevreemding, dat het rekwestrerende, plaatselijke bestuur zich tot den Koning wendt, men zou bijna zeggen, even als een getergd JANTJE, tot vader- of moeder-lief, in plaats dat hetzelve, op gronden van wetten, reglementen en verordeningen, de onregtmatige of overdrevene eischen der kerkelijke armbesturen, manmoedig en met eene edel achtbare fierheid, van de hand wijst; dat rekwestrerende bestuur kon daarenboven gebruik maken van zijn *regt* van toe- en opzigt over het beheer der kerkelijke inrigtingen van weldadigheid, door welke het zoo vaak werd bemoeijelijkt en niet alleen, door middel van dat regt, het overdrevene en onnoodige der vorderingen kunnen hebben aangetoond, maar tevens de toeleg die er bestond, om de belangen der burgerlijke gemeente te kwetsen, voor eens en altijd, hebben verijdeld. De wetten, reglementen, besluiten en verordeningen welke, in het onderhavige geval, het plaatselijk bestuur ten dienste stonden, waren voldoende, en een toevlugt tot den troon — overbodig. De plaatselijke overheden in Nederland faalt het noch aan vast- noch aan welberadenheid, om zich in hunne regten te handhaven, inzonderheid wanneer zulks het *niet* geven geldt; het rekwestrerend bestuur schijnt hier wel eene uitzondering op den regel te zijn.

Ten bewijze daarvan strekt, dat de gegevene voorschriften volmaakt, in den geest, en naar den letter der vigerende bepalingen, zijn uitgebragt, zij maken niet anders dan eene herhaling en kort-begrip derzelve uit en bieden het rek. pl. bestuur hoegenaamd geen ander red- of toevlugtsmiddel aan, hetwelk te voren niet tot zijne beschikking stond. In allen gevalle kon dat bestuur de defensive zijde gekozen hebben, en de offensive voor de partijen gelaten hebben.

Er is nogthans iets in de gewestelijke beschikking, dat nieuw en niet zeer aannemelijk is: het bestaat in de aanbeveling van vastheid en welberadenheid aan de stedelijke en platte lands-besturen, ten einde de diaconien aan zich zelven over te laten, op grond der leerrijke ondervinding, volgens welke zij zich zelven redden en de collecten en inschrijvingen vermeerderen. Zoodanige aanbeveling zou alligt aanleiding kunnen geven om vastheid en welberadenheid, in hartvochtig- en onmenschelijkheid te doen ontaarden; de noodlijdenden konden tevens de slagtoffers worden van verschillen of botsingen tusschen het burgerlijke en kerkelijke armbestuur; die aanbeveling is even zoo zeer een alternatief als de geheele toon der voorschriften naar dien des meesters zweemt, waardoor geen belanghebbende zich zal laten afschrikken.

Het gewestelijk bestuur moest, in stede dezer vast- en welberadenheid, andere palliativen, andere tegenmiddelen hebben aangewezen, of hebben kunnen aanwijzen, en daarbij indachtig zijn, dat des noods, het in confessie behooren tot eene kerkelijke gemeente, niets af doet tot de faculteit bij de wet toegekend, om in den openbaren onderstand te kunnen deelen; en dat die te gevolge, ten behoeve van ieder *individu*, de deelbaarheid der stedelijke armenfondsen aansprakelijk is, wanneer de middelen der kerk geene meerdere versnippering of uitzetting toelaten.

Het positive van het negative afleidende, dan leeren ons de voorschriften, en zij leeren het ons in overeenstemming met de zeer consequente uitvloeisels der armenwet van Nov. 1818, de degelijke verpligting der burgerlijke gemeenten, om in alle redelijke, onmiskenbare en behoorlijke vorderingen tot ondersteuning der diaconien, te gemoet te komen, ofschoon zij ongehouden zijn, onredelijke en te ver gedrevene eischen toe te geven en hun den pligt, om de godsdienstige weldadigheid op te wekken, wordt opgelegd.

Wanneer nu zulke liefdadige beginselen slaan op Diaconien, op kerkelijke inrigtingen van weldadigheid, welker bemoeijing zich alleen tot de ledematen der kerk en volstrekt tot geene vreemden of stads armen uitstrekt, hoe veel te meer en te noodzakelijker behoorden zij dan op de armen-beheeren te werken, welker geadministreerden, uit eene vermenging van beide armen-soorten, uit vreemden en ledematen, bestaan!

Zulke, uit ledematen der kerk en stads armen zamengestelde administratien, ondervinden niet zelden de nadeeligste uitzonderingen en het gevoelig effect der vooroordeelen! Met oneindig grootere behoeften, is de onderstand karig, wordt dezelve ongaarne verleend. Burgelijke armbesturen moesten eindelijk, door de hoogere magten, worden beschermd; en wanneer nu al geene gebiedende tusschenkomst mogelijk ware dan evenwel kon meer met ernst en nadruk, dan met laauw- en lijdzaamheid op de plaatselijke besturen gewerkt worden.

Zoo over het algemeen als in het bijzonder, ware de bepaling wenschelijk, om bij blijkbare behoefte, de onderwerpelijke onderstand des noods te doen opklimmen, tot hetgeen de plaatselijke armen-bureaux, in hoofdelijke doorsneden jaarlijks, aan *hunne* geadministreerden verstrekken de fondsen der diaconien onbegrepen. Ook ware het raadzaam, dat Gedeputeerde Staten aandrongen, op het naleven hunner beschikking van 12 Mei 1829, P. B. N°. 54, ten einde, overeenkomstig de reglementen op het plaatselijke bestuur, de jaarlijksche begrootingen der kerkelijke armbesturen aan het bevoegde onderzoek te onderwerpen, en dezelve te gelijk met de plaatselijke begrooting naar hooger hand op te zenden. Die van anderen strenge rekenschap vordert, moet zelf zuiver zijn en zich aan geene overtredingen schuldig maken. P. P.

NIEUWSTIJDINGEN.

ITALIE.

ROME, den 10. Junij. Gisteren avond omstreeks 10 ure, had op eene der drukste plaatsen van Rome, op de Piazza Colonna, juist voor het posthuis, een voorval plaats, dat in den tegenwoordigen tijd als eene zeldzaamheid verdiend genoemd te worden. Een roemvol bekende Duitsche kunstenaar, die reeds sedert vele jaren met eene Romeinsche vrouw gehuwd was, keerde met zijne vrouw en eenige vrienden van eene wandeling naar huis terug, toen hij op eens door een mensch aangevallen werd, die zijne vrouw eenige oorvijgen toediende, zeggende, dat zij de zijne en hem voor twee jaren ontloopen was. De man stelde zich te weer, er ontstonds een oploop en de policie nam de drie personen in arrest. Natuurlijk konden de aangevallenen zich aanstonds legitimeren en werden ontslagen, doch misten nu tot hunnen schrik hun horologie en beurs, hetgeen bij vele omstanders insgelijks het geval was. Het is nog niet uitgemaakt of de geheele zaak, volgens een door de dieven beraamd plan is geschied, dan wel of de aanvaller krankzinnig is of in eene dwaling verkeert. Volgens sommigen zou het laatste het geval zijn, en den gevangene werkelijk voor twee jaren zijne vrouw ontloopen wezen, welke hij in de duisternis meende te herkennen. De policie wend alles aan, om de dieven op het spoor te komen.

DUITSCHLAND.

In brieven uit Berlijn van den 22 Junij en in andere berigten uit de provincie Brandenburg, beklaagt men zich zeer over de sterk opgewekte zucht tot landverhuizing, welke zich thans weder in die streken openbaart. Vooral zijn het plattelandbewoners uit de Neumark en de Ukermark, die met vrouwen en kinderen hun vaderland verlaten, om in de nieuwe wereld een ander op te zoeken. Men schat hun gezamenlijk aantal in de laatste weken wel op 5000. Eene hoofdreden zet deze brave, maar eenvoudige menschen tot dien stap aan. Meerendeels afstammelingen der Protestanten, die, om hun geloof uit andere streken van Duitschland verdreven, onder de regeringen van den grooten keurvorst, van *Frederik Wilhelm I* en van *Frederik den Grooten*, in de toen nieuw aangelegde kolonien op de Brandenburgsche heiden eene wijkplaats hebben gezocht, zijn zij zeer aan hunne godsdienst gehecht. De vereeniging der luthersche en gereformeerde kerken in Pruissen is hun eene ergernis geweest, en zij verlaten thans hun vaderland, omdat zij meenen, daar geene genoegzame vrijheid van godsdienst meer te vinden. Zij worden met de algemeene benaming van oud-lutherschen bestempeld. De predikingen van geestdrijvende kerkleeraars hebben hen nog meer opgewonden. Men leest dan ook in een der berigten van twee zulke predikanten, die op last der Pruissische regering in hechtenis genomen zijn, en waarvan er een te Berlijn en een ander te Hamburg gevangen zit. De regering weigert aan deze landverhuizers geene passen, om allen schijn van geloofsdwang te vermijden, maar op die passen wordt dan toch uitgedrukt, dat het ministerie van binnenlandsche zaken, eerst na veelvuldige vermaningen en afradende vertoogen der overheden, aan deze onderdanen verlof heeft gegeven om hun vaderland te verlaten, de verre reis te doen en een onzeker lot te gemoet te gaan. Te Oderberg waren den 17 Junij een groot aantal dezer landverhuizers aangekomen, die van daar met hunne have te scheep den Oder zouden afzakken, ten einde zich naar Hamburg te begeven, van waar zij naar New-York zouden vertrekken. Zij willen zich in den omtrek van het meer Michigan nederzetten, en hebben dus van New-York af nog eene verre reis door de Vereenigde Staten te doen.

— De Stettijner *beurzen-berigten* deelen als waarschuwing, hoe voorzigtig men bij het reinigen der flesschen met hagelkorrels, (als ook bij het gebruik van zoodanig gereinigde flesschen) zijn moet, het volgende geval mede: Voor ettelijke dagen kreeg iemand, die eenige glazen likeur gedronken had, hevige kolijkpijnen verzeld met alle kenteekenen van vergiftiging. Bij nader onderzoek bleek het, dat de flesch, waaruit de likeur geschonken was, op den grond nog eenige hagelkorrels bevatte, die reeds vergaan waren en zich tot loodkalk gevormd hadden. De zieke werd, door het aanwenden van gepaste tegenmiddelen, wel gered, doch moest nog langen tijd hevige pijnen verduren.

— Een onzer bladen behelst het volgend artikel: Onder

de Christenbevolking van het Ottomannische rijk heerscht het geloof, dat gemeld rijk in het volgende jaar te grond zal gaan. Deze voorstelling berust op eene plaats in de Openbaring, hoofdst. 13 vs. 5, waarin aan het dier van het ge[illegible]gt eenen duur van 42 maanden gegeven wordt; deze, tegen 30 dagen gerekend, geven het getal 1260 en dit getal is ook dat van het jaar der Hedschira (de Mahomedaansche tijdrekening).

DENEMARKEN.

— Te Koppenhage is eene geheele stadswijk, die van Christianahaven, eene prooi der vlammen geworden. De brand is den 20. Junij des avonds begonnen; 32 menschen zijn daarbij omgekomen, en de schade, zoo aan roerende als onroerende goederen, wordt op 5 à 6 millioen guldens begroot.

Twee in de haven liggende schepen zijn geheel verbrand. Het vuur is aan dezelven medegedeeld geworden door eenige vaten rum, die, in eenen der kelders van de haven in brand geraakt zijnde, in het water waren geworpen; en welker ontvlamde vloeistof in golven over het kanaal voortstoomde.

ENGELAND.

— De Heer *O'Connell* heeft in de afgeloopene week te Galway vinniger dan ooit, in zijnen bekenden geest gesproken, en, onder anderen, gezegd, dat men in 1844 ondervinden zal, dat de haan der Iersche vrijheid niet voor altijd opgehouden heeft te kraaijen. Hij laat ook in zijne rede het voornemen doorstralen, indien de drie millioenen Unie-verbrekers hem slechts blijven ondersteunen, eene vergadering van 300 der aanzienlijksten van Ierland te beleggen, welke eene soort van Congres zullen vormen.

— Men leest in den *Morning-Post*: « De Amerikaansche bladen bevatten tijdingen uit de Havannah tot den 23. Mei, volgens welke er te San Jago van Cuba een opstand onder de Negers uitgeborsten zou zijn. Het gouvernement heeft onmiddellijk eene stoomboot met een detachement zee-soldaten, tot het gaan herstellen der orde afgezonden.

SPANJE.

BARCELONA, den 26. Junij. Alhoewel *Zurbano* niet in de mogelijkheid was, Igualada te verlaten, zonder de troepen der Insurgenten te ontmoeten, heeft hij echter op de volgende wijze Cervera bereikt, zonder ergens tegenstand te vinden. Daar het verlof, om Igualada te verlaten en zich naar Cervera te begeven, hem door *Castro* geweigerd was, heeft *Zurbano* zich van de notabelste en rijkste personen van Igualada meester gemaakt, en, na hun een tamelijk groot rantsoen te hebben doen betalen, heeft hij hun gezegd, dat hij naar Cervera terug zou trekken, maar dat hij wist, dat de wegen door de Insurgenten bezet waren, en dat zij alzoo, indien zij hun leven wilden redden, zich moesten engageren, dat men hem zijnen terugtogt toestond; in een tegenovergesteld geval zouden zij gefusilleerd worden. De menschelijkheid van den brigadier *Castro* liet dit plan gelukken, en *Zurbano* kon den 25. met 7000 man naar Cervera terugtrekken; 400 man van zijne troepen hebben zich aan den kolonel *Prim* aangesloten. Van de 160,000 inwoners blijven er op dit oogenblik (26 Junij) geen 1000 in de stad Barcelona. De zieken zelfs zijn uit de hospitalen vervoerd. De bevolking is om de stad gekampeerd. De vreemde Consuls hebben insgelijks deze ongelukkige stad verlaten.

— De opstand in Spanje verspreidt zich over het geheele land, en schijnt volgens een beraamd plan begonnen. Wat ook de uitslag moge zijn, deze gebeurtenis hert, dat militair geweld, militaire overheersching niet bemind wordt en van geen duur is. Wij willen het bestuur van *Espartero* niet laken; maar is het wel van militaire overheersching vrij te pleiten? Spanje verkeert intusschen in eenen ongelukkigen toestand; de geheele bevolking is in de wapenen; Spanje schijnt eene uitgestrekte legerplaats; de steden worden belegerd en beschoten; de burgeroorlog is er in volle werking en maakt Spanje ongelukkig. Twee derde gedeelten van Spanje, van de Pijreneën tot aan Segovië, behooren tot den opstand. De beweging heeft zich onder de garnizoenen van de Baskiesche provinciën uitgebreid. Asturië volgt het voorbeeld van Kastillië. Arragon heeft een begin gemaakt te Teruel les- in het gebergte. Andalusie, behalve Cadix, is in opstand. Er blijft alzoo aan *Espartero* niets over als Arragon, Estramadura en la Mancha, alwaar de regent zich bevindt. Geene der staatsinkomsten komen meer te Madrid aan. Alle publieke schatkisten zijn door de Juntas in beslag genomen, en alle belastingen worden ten behoeve van den opstand geïnd. Te gelijker tijd worden de troepen, arsenalen, enz. aan het gouvernement onttrokken, en Madrid staat bijna geheel op zich zelve.

FRANKRIJK.

— Den 30. Junij ll. is door een der bewoners van de gracht Conte, in deszelfs huis een zwaluw gevangen, die aan een zeer ligt halskettingje, een zilver plaatje had hangen, waarop te lezen staat A°. 1724. Zou nu dit diertje werkelijk 119 jaren oud zijn? Men veronderstelt het omdat men weet dat raven, papegaaijen en zwaluwen zeer oud kunnen worden. Men verzekert dat het zwaluwtje met zijn plaatje Maandag aanstaanden, als eene zeldzaamheid, aan de Akademie van wetenschappen vertoond zal worden.

BELGIE.

BRUSSEL, den 12. Julij. De Moniteur van heden bevat den tekst der conventie tusschen Holland en Belgie, betreffende de uitwatering der beide Vlaanderen. Dit stuk is gegrond op de bepalingen van het vredestraktaat van 1839.

— Een brief uit Barcelona, van den 22. aan een koopman alhier geschreven, meldt, dat alle Belgische onderdanen, te dier stede aanwezig, eene schuilplaats hebben gezocht op het Belgische schip Concordia hetwelk ter reede van Barcelona lag.

— Men meldt uit Gent dat op dit oogenblik meer calicots in de magazijnen aanwezig zijn dan op eenig ander tijdstip van het jaar. Dit moet als eene teleurstellende omstandigheid worden beschouwd daar de verkoop gewoonlijk omtrent dezen tijd het levendigst is. De lage prijs der katoenen en geweven goederen moest eene aansporing tot koopen zijn. Ook de fabrijken van indiënnes klagen.

— De fabrijkanten van werktuigen te Gent, Luik, Charleroi en eenige andere steden hebben eene petitie onderteekend waarbij zij vragen om eene verhooging van het inkomend regt op de vreemde werktuigen, alsmede om de intrekking der in 1834 aan de Regering toegekende bevoegdheid, om den vrijen invoer van nieuw uitgevonden werktuigen toe te staan. Zij stellen voor om het regt te bepalen naar de waarde en niet naar het gewigt.

— Gedurende de afgeloopene maand Junij, zijn in de haven van Antwerpen binnengekomen 137 zeeschepen, metende gezamenlijk 23,360 tonnen, dat is ongeveer 170 tonnen voor ieder. Daaronder zijn begrepen de stoombooten welke de dienst verrigten tusschen Londen en Antwerpen, en welke in 9 reizen 1045 passagiers hebben aangebragt. Den 1. Julij, bevonden zich 361 schepen in de haven van Antwerpen.

— Te Brussel en zelfs te Rijssel hebben ontrustende geruchten geloopen omtrent den gezondheids-toestand van Koning *Lodewyk Filips*; men zeide dat die vorst, welke thans in zijn 71. jaar is omtrent drie weken geleden door een aanval van beroerte was aangetast geworden. Te Rijssel had men zelfs den 29. Junij verzekerd, dat hij dood was; doch dit uitstrooisel vond er geen geloof.

— In een Brusselsch dagblad wordt verzekerd, dat eenige leden der provinciale staten van Limburg, in de eerlang te houden vergadering, het voorstel willen inbrengen, om door die staten eene administratieve scheiding, tusschen dat hertogdom en het koningrijk der Nederlanden, van Z. M. den Koning te doen verzoeken, hoedanig voorstel men echter gelooft dat bij de meerderheid geringen bijval vinden zou.

NEDERLANDEN.

UTRECHT, den 4. Julij. Gisteren waren alhier buiten de Waard, op den Zeedijk, twee kinderen, een jongen en een meisje van 7 en 8 jaren, spelende. Zij geraakten in twist en de jongen, *Romberg* genaamd, gaf het dochtertje van *Schoonhoven* een stoot op de borst, waardoor een ader schijnt gebarsten te zijn, waaraan zij weinige oogenblikken daarna overleed.

— De ijzeren spoorweg van Amsterdam over Utrecht naar Arnhem wordt met spoed voortgezet en men vleit zich, dat nog in den loop van dit jaar het gedeelte tusschen Amsterdam en Utrecht zal kunnen geopend worden. Tusschen Breukelen en Utrecht zal men binnen eenige weken proeftogten ondernemen.

ROTTERDAM, den 5. Julij. Men meent met zekerheid te kunnen mededeelen, dat op 's Rijks werf alhier eerlang weder vier schepen zullen worden op stapel gezet, en wel eene oorlogscorvet, een groot stoomschip en twee oorlogsschooners.

— Nadere berigten uit 's Gravenhage melden ons, dat de bekentenis van *van Stenis* waarschijnlijk het gevolg is van de toespraak des predikants *Huydekooper*, die hem na zijne veroordeeling in de gevangenis bezocht heeft. De veroordeelde heeft dan ook diep berouw over zijne misdaad beleden; hij verfoeit thans het oogenblik, waarop plotselings het heilloos besluit bij hem opkwam. Te Utrecht was hij steeds als een niet zeer snugger doch echter goedhartig mensch bekend, en zijnen vrienden en bekenden is het nog steeds een raadsel, hoe een man van dat karakter tot zoo iets heeft kunnen komen.

— Den 5 Maart is te Batavia aangekomen Zs. Mr. oorlogsfregat Palembang, kapitein ter zee *H. H. T. Coops*, van Texel, laatst van de Kaap de Goede Hoop.

GEMENGDE BERIGTEN.

De geheele eerste oplage van het werk van den Aartsbisschop van Keulen: « over de vrede in kerk en staat," is uitverkocht, niettegenstaande er 5000 exemplaren gedrukt waren. — Men werft in Frankrijk ambachtslieden, inzonderheid timmerlieden, voor de nieuwe Fransche koloniën Otaheiti en de Markies-Eilanden. — De nieuwe haring wordt dagelijks verwacht. — 6 Julij, verkooping van dertig diligence-paarden te Delft, zijnde een gevolg van den aanleg der spoorwegen. — Het Prov.-Hof van Limburg heeft Petronella Habets wegens kindermoord, ter dood veroordeeld. — Met de jaarwedde welke de Koning van Hanover voortdurend van Engeland ontvangt als Prins van den bloede, konden jaarlijks 1050 huisgezinnen onderhouden worden. — Men wil tot bezuiniging de generale directien der eerediensten met het Departement van buitenlandsche zaken vereenigen. — Schoon fluitende vinken te koop, te Amsterdam, in de Kalverstraat. — Cary, de negerbediende van den generaal Washington, is met een klein pensioentje voortgesukkeld tot zijn 114°. jaar. — Lodewijk Philip is te Parijs gekomen om de geruchten van zijne ongesteldheid tegen te spreken.

MENGELINGEN.

De Badgasten.

Eene zieke nadert met een treurig gezigt den docter van een badhuis, zeggende: Waarde docter, — ik word zoo mager, — gelooft gij inderdaad dat uw bronwater mij een weinig vleeziger maken zal?

De Docter. Drink maar onophoudelijk en baad u vlijtig en gij zult verwonderd staan hoe gij zult bijkomen.

De zieke doet zoo als hem bevolen was, valt echter hoe langer hoe meer af en beklaagd zich op nieuw.

De Docter. Waar zijn uwe gedachten? Gij moet de kuur langer gebruiken. Baad u en drink maar zonder ophouden, en gij zult dik en vet worden.

Op zekeren dag zat de patient in het bad en hoorde twee stemmen buiten zijne kamerdeur. Het was de docter met eenen vreemdeling.

« Nu baad ik mij reeds drie weken," zeide deze, en nog verlies ik mijnen buik niet. Ik geloof dat ik niettegenstaande al mijn drinken en baden nog dikker en dikker word.

Goede Hemel, hernam de geneesheer waar zijn uwe gedachten? drie weken? gij moet maar aanhoudend blijven baden en drinken, en gij zult [illegible] ongetwijfeld verliezen.

De andere patient, dit hoorende, sprong verschrikt uit de badkuip, droogde zich schielijk af en zag in den spiegel dat hij inderdaad veel magerder geworden was. Terstond kleedde hij zich aan en verliet in allerijl de badplaats.

Nieuw uitgekomen Boeken.

S. W. F. Carl, Geschenk aan jonge lieden van beiderlei kunne, bij hunne intrede in de wereld, tot voorkoming van verbodene zinnelijkheid; naar het Hoogd. f 0.90

J. B. Christemeijer, Schaduwbeelden uit de brieven en het geschrift van Eutyphron, aan zijnen neef en hartvriend Meimus « 0.60

Wed. A. B. van Meerten en Mr. O. P. E. Robidé van der Aa, Vruchtrijke Aren, op den akker des levens, ingezameld voor de jeugd, met platen [illegible]

Idem, gekleurd en in carton « 1.25

J. van Schreven, korte handleiding tot het redekundig ontleden van voorstellen en volzinnen, 3e verbeterde en vermeerderde druk « 1.10

D. Wz. Rijken, Praktische handleiding voor gevorderde leerlingen, om hen in huis en op school steeds bezigheden te verschaffen, ter ontwikkeling hunner zielsvermogens en verkrijging van noodzakelijke kundigheden, 2 deeltjes « 0.60

De zangwekker, of eene verzameling van eenvoudige, eenstemmige gezangen, van eenen godsdienstigen en zedelijken inhoud; ten dienste der lagere scholen en zanggezelschappen « 0.25

Verzameling van vragen en antwoorden, over opvoeding, onderwijs, belooningen en straffen, ten dienste van jeugdige onderwijzers, door een zevental Amsterdamsche onderwijzers, 2e druk « 0.60

ADVERTENTIEN.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 6. Julij. Sedert den 4. dezer zijn alhier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

Jane Maij, T. Maij, Talmouth, zwavel; Margaretha, T. Caig, Odessa, stukgoed; Flower, J. Rowbostom, Londen, tarwe; Narowa, H. Johansen; de Octavio, J. J. Petersen, beide Norva., hout.

Voor Gend bestemd:

Euprosine, D. Bradhering, Memel, hout.

Voor Brussel bestemd:

Robert, C. N. Zillmer, Riga, planken.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

Nashville, W. Pemberton, New-Orleans; Sarah, S. Gray; Gulnare, R. Tibbets, beide New-York; Calijpso, J. Grostad, Stavanger; Autoleon, J. Cowper, Cadix; Haabet, N. Jebsen, St. Petersburg; de kleine Herman, L. Gauthier, Oostzee, alle ballast.

Van Gend gezeild:

Henriette, C. Brukwoldt, Hamburg, suiker.

MIDDENPRIJZEN

van de volgende Artikelen te Middelburg,

6 Julij 1843.

De Nederlandsche mudde.			De Nederlandsche mudde.		
2 J. Zeeuwsche dito	f	7.50	Boekweit	f	.
1 J. dito	«	7.50	Winter Garst	«	.
N. dito dito	«	9.00	Zomergarst	«	5.50
2 J. Walch. Tarwe	«	8.25	W. Witte Boonen	«	.
1 J. dito	«	8.25	W. Bruine dito	«	10.00
Nieuwe dito	«	9.50	W. Paardenboonen	«	5.25
2 J. Zeeuwsche Rogge	«	8.00	Z. dito	«	4.70
1 J. dito	«	.	Raapolie	f 55.00	p. v.
Nieuwe dito	«	.	Patentolie	« 37.50	«
W. Groene Erwten	«	.	Lijnolie	« 56.00	«
Z. dito	«	.	Raapkoeken f	.	de 1040 st.
Koolzaad	«	.	Lijnkoeken «	8.50	« 100 «
Haver	«	.			

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEKEN.